

העליון: מנהלי ויטה פרי הגליל יוכלו להשתמש בתמורה מהתוצרת למימון פעילות המפעל

בספטמבר 2005 הודיע מנור שהוא מבקש לממש את אופציית הפוט, ולדבריו היה על פיתוח לשלם לו באפריל 2006 את התשלום הראשון בסך 2.2 מיליון שקל, ובתמורה היה עליו להעביר לה שליש ממניותיו בוויטה.

לטענת מנור, פיתוח לא קיימה את התחייבויותיה ונתרה חייבת לו כ-8.8 מיליון שקל. לדבריו, פיתוח מתערת מהסכם הבוררות ועושה כל מאמץ למנוע את קיום הבוררות.

פיתוח טוענת בתגובה כי ההסכם מילוי '02, שכלל את מנגנון הבוררות, תוקן בינואר '04, כך שאין עוד תחולה למנגנון זה. לדבריה, מנור פעל לסיכול מנגנון הבוררות ואף נטש את הליכי הבוררות הפוטנציאליים. לטענתו, מנור טרם פרע את חובותיו הפסקיים והחלוטים לטובתה. ●

חיות. דחתה ערשור החקלאים

ולחורות על מינוי בורר במחלוקות בין הצדדים בנוגע למניותיו של מנור בוויטה פרי הגליל. מנור טוען כי פיתוח נתנה לו אופציית פוט, המאפשרת לו לכפות עליה לרכוש ממנו חזרה את כל מניותיו בוויטה תמורת 1.5 מיליון דולר. זאת, לאחר שהיא לא עמדה במועד פירעון ההלוואה שהעמיד לה בסכום זה.

בתוצרת החקלאית שספקה לוויטה או למנוע שימוש בתמורה ממכירתה.

שופטת העליון, אסתר חיות, דחתה את ערעור הארגונים על החלטת המחוזי בחיפה, שדחה את בקשתם. היא ציינה כי ככל מקרה יהיה ניתן לשפות את החקלאים בשווי התוצרת החקלאית או בתמורה עבורה. זאת, לאור הערה שהבנקים הם הנושים המובטחים שישומו את כינוס הנכסים ואת הניהול המיוחד, והם אלה שיידרשו לשיפוי האמור.

מנור דורש בוררות

בתוך כך איש העסקים יוסף מנור ביקש מבית המשפט המחוזי בת"א לקבוע כי בינו לבין חברת פיתוח ערבות הנגב והשפלה שבבעלות אביב אלגור ואיאן דיוויס (להלן: פיתוח), קיים הסכם בוררות תקף

מאת שמואל דקלו ייצחק דנון

בית המשפט העליון קבע היום (ד') כי המנהלים המיוחדים של חברת ויטה פרי הגליל יוכיחו להמשיך למכור את התוצרת של המפעל ולהשתמש בכסף פים למימון פעילות המפעל. בכך אישר העליון את החלטת המחוזי, שדחה בקשה של שלושה ארגונים חקלאיים להורות לוויטה ולמנהליה המיוחדים להימנע מביצוע שינוי בעלות בתוצרת החקלאית שספקה לה ולמנוע שימוש בתמורה שתתקבל ממכירת התוצרת.

ארגון מגדלי הירקות, עובדי הפלחה ומגדלי תוצרת חקלאית עתרו לביהמ"ש, בטענה כי ויטה חייבת להם כ-26 מיליון שקל, ולכן יש למנוע מהמנהלים המיוחדים לבצע כל שינוי בעלות

רמט טענה בתגובה כי אלעזרא הורים עשרות מיליוני שקלים לחברה ומצבה הפיננסי יוצב ונמצא כיום במגמה חיובית. בנוגע לאל-עזרא אחזקות, שלטענת העירייה נמצאת בקשיים - טענה רמט כי זו הגיעה להסדר לגבי החזר האג"חים ומצבה יציב ואיתן.

מרלו טענה בתגובה כי היא משמשת כחברת אחזקות שבבעלותה 53% ממניות התחנה המרכזית החדשה בת"א, מספר קרקעות ברחבי הארץ ואחזקות בחברות העוסקות בתחומי נדל"ן והשקעות שונים. כמו כן, ציינה כי ברזאני מכר לפני כשנה וחצי את אחזקותיו בחברה לאייל יונה, כך שמרבית אחזקות מרלו מצויות בידי יונה, ואין כל קשר בין פעילות מרלו לבין פעילות הפציה.

השופטת קרת מאיר השתכנעה כי יש מקום לעיכוב ביצוע התשלום ליום בן-בן, מאחר וקיים חשש באשר למצב הכלכלי. היא הורתה כי כספי פסק הדין יופקדו בקופת ביהמ"ש עד להכרעה בערעור. (ת.א. 1510/02).

ייצחק דנון

ביהמ"ש העליון דחה בקשה לייצוגית נגד הבנקים אדנים, ירושלים ועצמאות

בית המשפט העליון דחה היום (ד') סופית בקשה לאישור תביעה ייצוגית בסכום של 15 מיליון שקל נגד בנק אדנים, בנק ירושלים ובנק עצמאות. התביעה הייצוגית עסקה בטענה כי הבנקים חייבו שלא כד"ן את הלווים, נוטלי המשכנתאות, לבטח גם את רכיבי המענק המיוחד שניתן על-ידי המדינה.

המערערים טענו כי הם פעלו לפי הנחיות המדינה, שחייבה אותם לבטח גם את רכיבי המענק, מהסיבה שהוא מענק מוטנה - כגון התחייבות להמשיך לחיות באזור עדיפות א' למשך תקופה מוגדרת. בית המשפט המחוזי נענה לבקשת הבנקים ודחה את בקשת התובעים על הסף. הוא קבע כי התביעה אינה ממלאה את הדרישות של החוק לאישור תביעה ייצוגית.

השופט יוסף אלון, בהסכמת השופטים אליעזר ריבלין וסאלים ג'ובראן, שדן בערעור, נתן החלטה עקרונית בשאלת התיישנות תביעות ייצוגיות, לאור חוק התובענות הייצוגיות החדש. הוא קבע כי תביעה שהתיישנה לפני החוק החדש, החוק החדש אינו יכול להחיות אותה ולכן ההתיישנות עומדת בעינה. במקרה זה מאחר ועילת התביעה התגבשה עוד קודם לתחולתם של החוקים החדשים ביחס לתביעות ייצוגיות, נקבע שהתביעה התיישנה.

את התובעים הייצוגיים ייצגו עו"ד חיים אינדיג ורודי שובי; את בנק אדנים - עו"ד ר"ד אבי וינרוט ואריאל דינובצקי ואורי בר; את בנק העצמאות, עו"ד מיכאל שפיגלמן וילנה ולובסקי ואת בנק ירושלים - עו"ד אריה הולצר. (ע.א. 1349/05)

שמואל דקלו

גם השפים של הקולוסיאום תובעים: חייב 85 אלף שקל

כס הודיעה קולינארט על ביטול מיירי של ההסכם, וכעת היא תובעת בסדר דין מקוצר את הסכום שנקבע בהסכם ביטול השירותים. טרם הוגשה בקשת רשות להתגונן.

אתמול (ג') אמר פנחס בתגור בה לתביעת סיטונאית המשקאות סאנרייז שתבעה אותו, כי מועדוני הקולוסיאום, נייט וגולדה שבבעלותו "רווחיים ומייצרים הכנסות". (ת.א. 160355/09). ●

נארט, בתחילת פברואר התפרץ פנחס על השפית מעין צחיכהן, תקף אותה, ירק עליה וכינה אותה בשמות גנאי כגון "שקר-נית" ו"שרמוטה". פנחס דרש ממנה לצאת מייד מהמועדון, אך בו זמנית כלא אותה בחדר, עד שאדם אחר התערב ואיפשר לה לברוח. צחיכהן הגישה נגד פנחס תלונה במשטרה ושוקלת להגיש נגדו קובלנה פלילית פרטית. בעקבות התקיפה והפרת ההס-

לאספקת המזון, בניית תפריט, עריכת וקביעת המנות, הכשרת צוות עובדים וניהול המטבח, ובכ"ל ל זה הדרכה שוטפת של העובדים, ליווי, פיקוח והכנת המזון לאורחי המועדון. זאת תמורת כ-39 אלף שקל בחודש.

בסוף ינואר, לבקשתו של פנחס, סיכמו הצדדים שההסכם יבוטל בסוף פברואר, כשקולינארט תקבל צ'ק רחוי עבור שירותי פברואר. אלא שלטענת קולי-

מאת נועם שרביט

גם השפים של הקולוסיאום תובעים עים את הקולוסיאום: חברת קולינארט, שבבעלות השפים טל ומעין צחיכהן, תובעת בשלום בת"א 85 אלף שקל ממועדון הקולוסיאום של "מלך חיי הלילה" חיים פנחס, בגין שירותי המזון שסיפקו.

באמצעות עו"ד שלומי תורג'מן טוענת קולינארט, כי ביוני 2008 היא חתמה עם המועדון על הסכם